

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

IN ROBERTI|| BELLARMINI SOCIETA-||TIS IESV, SECVNDVM TOMVM||
CONTROVERSIARVM,|| TRIPLEX INDEX:|| - PRIMVS scriptorum omnium in
hoc volumine|| citatorum;|| ALTER difficiliorum locorum sacræ Scripturæ||
passim explicatorum;|| TERTIVS verò præcipuarum rerum, ac
senten-||tiarum, quæ in omnibus illis ...

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, 1599

VD16 B 1607

P.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54088](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54088)

- Othonis signum contritionis in morte. 1. 266
 O V I V M, seruatorum, & militum est signari caractere. 1. 271.
 275

P.

Pactum.

- P A C T V M factum cum Abraham de circumcidendis masculis. 1. 252
 Pactum Dei cum Hebræis confirmatum sanguinis asperfione. 3. 99. 672. & 673
 P A N I S seu vox ἀῖτος ab eleuando aut ab accidentali conditione sumpta est, aut nō dicitur ἀῖτος, quia eleuetur per fermentum; sed potius, quia eleuet naturam humanam nutriendo, & augendo corpora nostra. 3. 471
 Panis nomen apud Hebræos frequenter intelligitur omnibus. 3. 55. 135. & 399
 Panis nomen in scriptura commune est ad Azymum, & fermentatum. 3. 471
 Panis nomen variis modis accipitur apud Ioan. cap. 6. 3. 54. & 170
 Panis nomen variis modis accipitur à Paulo in eodem capite. 3. 134. 135. 399. 400
 Panis nomine mysticè intelliguntur sermones Christi, seu verba Dei non visibilia, sed audibilia. 3. 165
 Panis propositionis. 3. 109. 524. 527. & 552
 Panis quo roboratus est Helias. 3. 34
 Panis multiplicatio à Domino facta. 3. 49. 69. & 563
 Panis benedictio in Emaus. 3. 563. & 564

Panis Eucharisticus.

- P A N I S cur dicatur Eucharistia. 3. 135. 144. 172. 178. 256. 398
 Panis Eucharistiæ corpus Christi verum & mysticum significare debet. 3. 79
 Panis consecratus, ex multis granis tritici factus, significat vniionem fidelium. 3. 483
 Et quatenus constat ex farina & aqua, significat vniionem Christi cum Ecclesia. 3. 549

P

Panis

- Panis triticeus, est materia ex qua Sacramentum Eucharistiæ conficitur. 3.400.451.843. & quare. 3.176.179.401
- Panis & vini oblatio ante consecrationem in Missa. 3.484. & 756
- Panis & vinum offeruntur in sacrificio Missæ, vt sint materia sacrificij propitiatorij. & pro hoc orat sacerdos. 3.869.876. 877
- Panem fieri corpus Christi nõ petunt Græci absolutè in suis precibus post consecrationem; sed tantùm vt fiat nobis, id est vtiliter. 3.500
- Panis & vini substantia tota conuertitur in corpus & sanguinem Domini, ita vt nihil substantiæ remaneat, sed sola accidentia. 3.345. refutantur errores. 3.350. & seq. explicatur, & probatur veritas. 3.363.369.388.391
- Contra hæresim de corpore panaceo. 3.347.355
- Contra impanationem. 3.345.346. & à pag. 369
- Panis substantia non pertinet vllò modo ad rationem Sacramenti Eucharistiæ. 3.173. & 400
- Panis mutatur quoad internam substantiam, non quoad exteriorè naturam, & proprietates accidentium. 3.259
- Panis conuertitur in corpus Christi: non autem dici potest, transit ad corpus Christi. 3.405
- Panis mutatio in corpus Christi, fit diuina virtute. 3.208
- Panis quoad speciem exteriorè est in altari, vt oculi rectè iudicant, quoad interiorè substantiam, est corpus Christi, vt fides rectè iudicat. 3.252.261
- Panis benedictus, & benedictione mutatus, à Domino datus est in cœna. 3.69.86.581.585.754
- Panis dicitur corpus Christi, non quod sit signum corporis, sed quod nutriat animas nostras instar panis. 3.159
- Panis Eucharistiæ non est figura corporis Domini, sed quod olim fuit figura in Testamento veteri, nempe panis, nunc in corporis veritatem est mutatum. 3.161
- Panis desinit esse panis post consecrationem. 3.197.199.200
- Panis Eucharistiæ, post consecrationem non est communis panis, sed panis mutatus, & non triticeus; panis cœlestis, id est, corpus Christi. 3.145.146.159.170.194.207.215.463.270. 373.407.494.495. & 590

- Analogia inter panem & corpus Christi, non requirit ut panis verè nutriat. 3.173. & 402
- Panis Eucharistiæ cur dicatur caro, & cur caro Domini dicatur panis. 3.178. & 179
- Panis Eucharistiæ vocatur corpus Domini; ut ex nominis mutatione intelligamus & credamus rei mutationem. 3.258. vide 3.398
- Panis ritè consecratus, verè & propriè est Sacramentum, siue sumatur, siue seruetur in pixide. 3.423. & seq.
- Panis consecratus, si fortè in calicem decidat, non solet frangi, sed relinqui ita integrum vsque ad sumptionem. 3.757
- Panis intingebatur olim sanguine Domini pro ægrotis, & pro aliis, quæ intinctio postea damnata est. 3.597
- Panis & corpus Domini, vinum & sanguis Domini non sunt duo Sacramenta, sed vnum. 3.755
- Panis Eucharisticus non in secessum vadit. 3.223
- Panis conuersio in corpus Christi, & significatio verborum simul tempore complentur. ordine tamen naturæ inuicem se præcedunt, & sequuntur. 3.89
- Panis substantia in Eucharistia non annihilatur, sed in melius commutatur. 3.200. 365. 401. 403. 404
- Panis substantia desinit esse in instanti, quod instans non potest assignari, vel notari, nisi negatiuè. 3.418
- Panis & vini symbola, seu signa rectè dicuntur corpus typicū & symbolicum, accipiendo symbolū rei sacræ, id est, corporis Christi præsentis in Eucharistia. 3.169. vide quæ dicuntur 3.178. & 2228
- Non est absurdum vocari panem figuram corporis Domini ante consecrationem, licet nondum sit Sacramentum. 3.201
- Panem repræsentare corpus Christi, si aliquādo dicatur à Patribus, per repræsentare intelligitur corpus Christi præsens exhiberi. 3.158. 215. 229
- Per panem & vinum intelligimus corpus & sanguinem sub specie panis & vini. 3.178
- In pane Eucharistiæ corrupto an requiratur materia, & si requiritur, quomodo substituatur à Deo. 3.413
- Ex pane fit corpus Christi, non tanquam ex materia, sed tanquam ex termino à quo. 3.419
- PARABOLIS Domini de piscibus bonis & malis in iisdem

retibus conuicti sunt Donatistæ; negantes esse bonos & malos in Ecclesia. 3.669
PARALYTICO peccata remittuntur. 4.402

Parasceue.

PARASCEVE apud Hebræos non erat, nisi propter Sabbathum & propter præparationem ciborum. 3.464
 In parasceue, hoc est, in fine feriæ sextæ ad initium Sabbathi sumunt Iudæi cœnam quandam solennem. vnde ab ea cœna, ipsa etiam feria sexta dicebatur ab eis cœna pura. 3.468
 In officio parasceues tepræsentatur accuratè passio Christi. 3.620
 In parasceue non censetur sacrificium Missæ celebrari, quia consecratio & oblatio deest. 3.754
 In parasceue communicat sacerdos in vna specie iam præsanctificata. 3.572
PARENTIBVS inuitis, quomodo possint filij religionem amplecti. 5.206.207

Pascha.

PASCHA Iudæorum opponitur Paschati Christianorum. 3.229. & 462
 Pascha suum comedit Christus eodem die quo Hebræi, nimirum 14. die mensis primi, atque eo ipso tempore, quo abiiciebatur fermentum ex toto Israël, Sacramentum Eucharistiæ instituit. 3.455. & seq. & refutantur aliorum sententiæ ibidem.
 Pascha distulerunt manducare in nocte feriæ quintæ Principes & Sacerdotes, propter negotium mortis Christi procurandæ. 3.467
 Paschatis Iudæorum solennitas incipiebat die XIV. post vesperam, à nouilunio mensis primi, id est, Martij, & durabat VII. diebus. 3.366. vide 458. & 459
 Et hæc celebratio habetur in Exodo, in Leuitico, & Numeris. 3.451.455.456.457
 Singulis diebus Paschæ, quænam immolabantur. 3.464
 Paschatis festus dies non poterat anticipari, neque postponi. 3.451. vide etiam 455
 Paschatis festus dies agebatur in memoriam & honorè transitus Domini. 3.95
 Pascha

Paschatis cæremonia, quanti fiat ab Ecclesia. 1. 326. 328
 Paschatis nox vocabatur antitypa firmamenti cœlestis. 1. 36
 Pro termino Paschali nos habemus lunam XIV. post æqui-
 noctium vernum. 3. 445

Passio Christi.

PASSIO CHRISTI commemoratur in Sacramentis. 1. 37. 3.
 482

Passio Christi representatur in sacrificio Altaris. 3. 169. 206.
 243. 248

Passio Christi potuit impediri per diuinam potentiam. 3. 281.
 338

Passio Christi prædicta à Moysè, quoad locum, diem, & ho-
 ram. 3. 465

Passio Christi est immolatio. 3. 641. vide 3. 484

Passionis Christi figura fuit immolatio Agni Paschalis. 3. 465.
 473. 665. 672

Per Christi passionem certis mediis applicatam, saluamur. 2.
 25. & morimur peccato. 1. 215

Signum purgationis, quã eramus habituri per Christi pas-
 sionem, fuit illa lotio pedum, quam Dominus instituit. 1.
 296. & 297

Ex omnibus Christi passionibus Diuinitas lædi nullo modo
 potuit. 3. 344

Ex passione Christi vim habent omnia Sacramenta. 1. 13. & 66

PASTOPHORIVM quid sit. 3. 424. & 442

PASTOR nullus paut oues suas, carne & sanguine suo, vt
 Christus fecit. 3. 218

Pater.

PATER & Filius, & Spiritus sanctus cùm sint vna numero
 essentia, necessariò vna persona diuina est in alia. 4. 215

Propter essentiaẽ vnitatem, semper in Patre intelliguntur Fi-
 lius, & Spiritus sanctus. 3. 850

Ad Patrem dirigitur Oratio; seu Collecta, & sacrificij Missæ
 oblatio. 3. 850

PATRES Testamenti veteris, quomodo habuerint gratiam,
 fuerint iustificati, & impleuerint legem. 1. 235. 237. 250. 336.

340

P 3

Patres

- Patres cur consecrationem vocent preces. 3.503
 Cur probent verū Christi corpus per experientiam sensuum,
 3.410. Quomodo utebantur Eucharistia. 3.445. & quæ scri-
 pserint hyperbolicè. 4.391
 Patrum testimonia parum prodesse hæreticis. 3.589
 Patrum testimonia multum valere ad probandam veritatem.
 3.137
 Ex verbis apertis sanctorum Patrum, sunt exponenda ea, quæ
 videntur obscura in aliis. 3.274
PATIENTIA in persecutionibus est sacrificium improprie
 dictum. 3.681
PATRIARCHÆ non lubrico carnis, sed amore posteritatis
 operam vxoribus dederunt. 5.136.139.141.146.147. & 278
 Patriarchæ licet vt homines peccauerunt: non tamen pecca-
 uerunt in lege naturæ contrahendo matrimonia in gradi-
 bus in Leuitico postea prohibitis. 5.261
 Patriarcharū nuptiæ cum multis fœminis, seu polygamiam,
 Sacramentum Christi & Ecclesiæ fuisse, non nisi impro-
 prie, & materialiter dici potest. 5.78
 Patriarcharum tempore polygamia erat licita ex dispensatio-
 ne Dei. 5.81.86.139.130.140. & quare illis sit permilla. 5.136.
 vide v. Polygamia.
 Patriarchas vnā tantū vxorem legitimam habuisse, cete-
 ras verò concubinas eorum fuisse, probabile non est. 5.136.
 sed magis probabile est, omnes fuisse illis veras vxores, &
 quod alioqui erat illicitum, Dei dispensatione, factum est
 licitum. 5.139.140.142

S. Paulus.

- S. PAVLVS** verè & proprie vidit Christum oculis corporali-
 bus, in apparitione illi facta in terris, vel in aère propin-
 quo. 3.285. & seq. & excæcatus est ex illius aspectu. 3.315
 Paulus licet conuersus, & vas electionis factus, rectè ab Ana-
 nia persuaderetur, vt baptizetur, & abluat peccata, quia de-
 buit facere omnia, quæ ad peccata remittenda Dominus
 instituerat. 4.198.199
 Paulus cur non meminerit sacrificij panis & vini in epistola
 ad Hebræos. 3.652.653
 Pauli epistola ad Hebræos quibus Hebræis scripta. 3.653
 Paulo

Paulo imposuit nomen Ananias. 2. 157. 201.
 Paulū vt ceteros Apostolos, immediatè à Deo accepisse Cōn-
 firmationem, sine humana impositione manuum, valde
 probabile est. 2. 201

Pauperes.

PAUPERES dicuntur esse corpus Christi. 3. 223
 Vide quæ dicuntur in illud Matth. 26. Pauperes semper ha-
 bebitis vobiscum, supra in indice locorū sacrae Scripturae.
 Pauperes amandi. 4. 379. vide v. Eleemosyna.
 Ob refrigerium pauperum excogitatū fuit quoddam con-
 uiuium, quod ἀγάπη appellatur. 3. 617
 PACIS vinculum seruandum in vnitae spiritus. 2. 128

Peccator.

PECCATORES, seu lapsi post Baptismum quoties in pecca-
 ta labuntur, toties per Sacramentum pœnitentiæ recon-
 ciliari possunt. 4. à pag. 54. & seq. hæresis contraria habetur.
 4. 33. & 50.
 Peccatores omnes ad se Dominus inuitat. 3. 531. 4. 210
 Peccatores diuina voce excitati, figurantur per Lazarū. 4. 260
 Peccatores quanti facere debeant Baptismum Christi. 2. 131
 Peccatores ante & post Baptismum, quomodo differāt. 4. 357
 Peccatores nullo modo à fide obedientiæ, passionis & satisf-
 actionis Christi abducēdi sunt, ad fiduciam actionis pro-
 priæ. 4. 49
 Peccatores in primitiua Ecclesia puniebantur à Deo visibili-
 bus pœnis. 2. 159
 Peccatores & Catechumeni arcebantur in liturgiis Græco-
 rum post illa verba Diaconi; Sancta sanctis. 3. 526
 Peccatores publici post Baptismum, si ad sacrā Eucharistiam
 accedere vellent, quid facere debeant. 4. 317
 Peccatorum cor durum & tumidum, per contritionem mol-
 litur, & humiliatur. 4. 137
 Peccatoribus etiam conuenit sacerdotium seu ministerium
 externum. 1. 140
 Peccatoribus timorem incutiunt Scripturae. 4. 226
 Peccatoribus supplicia comminatur Deus. 4. 139

- Peccatoribus Christus pœnitentiam imperavit, modum autē & tempus, & similia definitioni Ecclesiæ reliquit. 4.395
- Peccatoribus publicis, pœnitentia publica, solennis, & non solennis imponebatur, quādo autem, & quomodo, habes. 4.127
- Peccatoribus certam multam imponi voluit Deus per Ministros suos in Sacramento pœnitentiæ. 4.358
- Peccatores cum Deus vult ad pœnitentiam ducere, à timore pœnarum incipere solet. 4.233. vide etiam 4.227. & seq.
- A peccatoribus efficaciter verbum Dei prædicari potest. 1.152. vide 3.107
- A peccatoribus quare Dominus noster se tangi passus est dum hîc viueret. 3.531. vide etiam 3.130. 131. 132

Peccatum Originale.

- PECCATVM ORIGINALE in paruulis ante Baptismum, quomodo efficacissimè se probare putauerit sanctus Augustinus. 1.327. 2.53
- Peccatum originale non est materia pœnitentiæ. 2.59
- Peccatum originale, & reliqua omnia, si quæ sint admissa, cum omnibus pœnis peccato debitis, remittuntur tam per Baptismum, quàm per Martyrium. 2.32. & seq.

Peccatum Actuale, & Mortale.

- PECCATVM, quod committitur per actualem auersionem propriæ voluntatis à Deo, requirit, si remitti debeat, actualem conuersionem propriæ voluntatis in Deum. 2.55. 4.170
- Peccatum per scientiam, & per ignorantiam. 4.85
- Peccatum lethale infinitam indignationem, & pœnam meretur. 4.177
- Peccatū mortale per lepram corporalem significatur. 4.244. 245. 286. item per vinculum. 4.260. 262. item per sanie. 4.287
- Peccatū in Deum, amicitiam simul & iustitiam violat. 4.340
- Per peccatum, infinitum bonū, quod in nobis est, lædimus. 4.339. 340. 348
- Peccati nomen in Scriptura, sæpe accipitur pro pœna, siue pœnæ

- pœnæ reatu. 4.368. & cùm absolutè loquitur de peccatis,
de omnibus peccatis intelligi solet & debet. 4.264
- Peccata tria instrumenta; cor, lingua, manus. peccamus enim
corde, verbo, & opere. 4.120
- Peccata mortalia omnia homo vitare potest per gratiam di-
lectionis, quæ gratia non præcedit, sed simul infunditur
cum remissione peccatorum. 4.201
- Peccata omnia ad tria reuocantur. 4.361
- Peccata frequentissimè Deus tum per se, tum per Apostolos
& Prophetas, peccatoribus in memoriam reuocabat. 4.149
- De peccatis mortalibus toto vitæ tempore pœnitentiam a-
gentes laudantur. 4.27
- Peccare non posse hominem verè baptizatum, fuit error Io-
uiniani. similes errores vide 2.88.89.90. & 91

Peccatum in Spiritum sanctum.

- PECCATVM in Spiritum sanctum, propriè nihil est aliud,
quàm veritatem cognitam, & manifestam, Spiritu sancto
illustrante, ex malitia improbare, & tanquam Dæmonia-
cam, & detestabilem calumniaria. 4.217
- Peccatum Petri & Pauli non fuit in Spiritum sanctum; sed ta-
le fuit peccatum Iudæorum lapidantium Stephanum; &
tale esse etiam multorum hæreticorum, credibile est. 4.217
- Peccatum ad mortem dicitur id, quod est grauissimum, &
quod ordinariè non remittitur, sed punitur æterna mor-
te. 4.222

Peccatum veniale.

- PECCATA VENIALIA sunt veluti sordes, quæ pedibus ad-
hærent. 1.297
- Peccata venialia vitam animæ non extinguunt, sed debili-
tant. 3.534.535
- Peccata venialia, quotidiana cùm sint, quotidiana quoque de
eis pœnitentia agenda est. 4.27
- Peccata venialia, possintne purgari per cæremonias quasdam
Ecclesiæ, per modum impetrationis tantùm, an etiam per
applicationem Christi meritorum ex opere operato. 1.322
- Peccatorum venialium veniam impetrat qui baptizatus est,
si eam petat per gratiam, quam in Baptismo accepit. 2.
107

Peccatorum reliquæ dicuntur peccata quæ interdum ex ignorantia remanent post omnia Sacramenta, siue mortalia, siue venialia sint. item quidam torpor, mœror, aut tristitia, quæ ex peccato relinqui solet. 5.29.30

Peccati pœna.

- P** E C C A T V M nullum manet impunitum. 4.417
 Pro peccato pœna septem annorum imponebatur, & pro differentibus peccatis differentes pœnæ. 4.394.395
I n pœnam peccati sæpe infligitur homini mors ipsa. 4.345
 Afflictiones huius vitæ, non sunt ita connexæ cum peccatis, ut non possint esse separata. 1.260
O b peccatum vnus non punitum ut oportebat, sæpe in totum populum Dei furor accenditur. 4.359

Peccati remissio.

- P** E C C A T A remittuntur per Baptismum, ex opere operato, id est, vi Sacramenti. 1.189. vsque ad 195. item 199. vsque ad 205, 283. & seq. 102. Vide an promittatur in Sacramentis remissio peccatorum. 1.59. vide etiam 1.55.56
P eccata Baptismo abluere secundum nouum tropum Caluini, nihil est aliud, nisi accipere testimonium, seu sigillum acceptæ iustificationis, idq; ad fidem roborandam & confirmandam. contra quod figmentum. vide 1. pag. 193. vide alia. 4.55. & 410
P eccata post Baptismum commissa, cum non possint remitti per Baptismum iam præteritum, quærendum est aliud remedium magis arduum, & difficile, id est, Sacramentum pœnitentiæ. 2.102
P eccata mortalia qui commiserunt, tenentur iure diuino Pœnitentiam agere, & reconciliationem cum Deo quærere. 4.138.139.173. & 242
P eccata remittendi potestas data Apostolis. 4.57
 Potestas remittendi peccata datur Ecclesiæ Præpositis, fidelibus tantum baptizatis peccata remittendi, eosque certo ritu post Baptismum reconciliandi. 4.58
P eccata remittendi potestas non fuit in Testamento veteri. 4.71
P eccata expiabantur sacrificiis veteribus quoad pœnam temporalem, & quoad immunditiam legalem; non quoad culpam, & pœnam Gehennæ. neque pro omnibus peccatis erant

- rant instituta sacrificia, sed pro aliquibus. 1.256. 4.420
- Peccatorum remissio non promittebatur in veteribus Sa-
cramentis. 1.249. & particulariter Circumcisionem non
habuisse hanc promissionem annexam. 1.254
- Sacrificiis pro peccato respondet nostrum Sacramentum
pœnitentię. 1.85. vide sacrificia pro peccato. 1.241. 255. 3.753.
765. 770. & 870
- Peccata autem occulta, secreta habebantur à presbytero ad
confessiones audiendas constituto. 4315
- Neque vnquam Romæ fuit huiusmodi ritus, vt peccata oc-
culto publicarentur; sed tantùm in angulo Campaniæ. qui
quidem vsus postea sublatus est. 4.316
- Peccata omnia, siue ante Baptismum, siue post Baptismum
commissa, Christi sanguine, & redemptione purgantur. 4.
3.358. 376. 390. & 409. 411. seu per Christi meritum. 4.35. &
per sacrificium crucis. 4.405. vide v. Crucis sacrificium. vi-
de etiam 1.215. & 180
- Peccata post Baptismum commissa, merito passionis Christi
delentur quoad culpam, & pœnam æternam tollendam:
ex parte tamen nostra requiruntur opera laboriosa, quibus
pro reatu pœnæ temporalis diuinæ iustitiæ satisfiat. 4.390.
vide etiam 4.358. 376
- Ad peccatorum remissionem requiritur precium liberationis, &
vt precium in particulari applicetur hominibus. 3.746. & 749
- Peccatorum gratuita remissio, & redemptio peccatorum per
opera bona, in Scripturis vtrumque habetur. & cur gratui-
ta remissio dicatur. 4.407
- Peccatorum plena, atque integra remissio, quoad culpam, &
pœnam tum æternam, tum temporalem non habetur, nisi
completis canonicis satisfactionibus per opera laborio-
sa. 4.390. & 423
- Peccatorum nulla est multitudo, vel grauitas, quæ per veram
pœnitentiam non expietur. 4.209. & seq.
- Peccatorum venia non acquiritur meritis satisfactionum; ne-
mo enim potest Deo satisfacere, nisi reconciliatus. 4.30
- Peccatorum remissionis causa efficiens, non ab ipso huma-
no ac proprio opere pœnitentis, sed in ipso verbo, per sa-
cerdotem nomine Dei pronunciatum constituitur. 4.34
- Ad obtinendam remissionem peccatorum necessaria fides. 4.34
- Pecca-

- Peccatorum redimendorum subsidia. 4.407
 Peccatorum mortalium remissio quando fiat in Eucharistia.
 3.518.519.528.533
 Quæ sunt ad peccata purganda nihil profunt sine percepto
 Baptismo. 2.107
 Peccatorum spiritualis remissio. 2.21. vide 1.254
 Vnum peccatum non remittit Deus, quoad culpam & pœ-
 nam æternam, quin remittat omnia. 1.256
 De propria dispositione solùm dubitari potest, num ea sit
 qualis requiritur. 4. non autem de mortis Christi precio, &
 de Sacramenti efficacia. 4.12
 Peccata nostra abluit Christus in Iordane. 2.131
 Peccata quomodo cauere debeamus post Baptismum. 2.95.
 107. vide etiam 1.37.67. 2.14 63.86.107
 A peccatis quomodo deterreat nos Apostolus. 2.104
 A peccatis cauere debemus, tum propter malum peccati,
 tum quia incertus est peccantium exitus. 4.214
 Præseruatio à futuro peccato dicitur redemptio. 3.871

S. Petrus.

- S. P E T R V S super aquas ambulauit. 3.314. & 315
 Petri timor mundanus. 4.224
 Petri contritio cum proposito non peccandi de cetero. 4.163.
 183.234. hæc contritio orta est ex Christi aspectu. 4.147
 Petri confessio, fletus & lachrymæ. 4.334. 445. & 446
 Petri charitas in negatione Christi dicitur sopita, quia statim
 rediit. 4.204
 Petri umbra, vt etiam Pauli sudarium conferebant sanitatem
 corporalem. 2.156
 Petro esse summum sacerdotem in toto orbe terrarum, fuit
 ordinarium munus. 2.199
 Petro apparuit Christus. 3.287
 A Petro Romana Ecclesia didicit, qualiter diuina mysteria
 celebrari debeant. 3.470. 859
 P H A N T A S M A tangi nequit. 3.410
 Phantastica corpora quæ sint. 3.404

Pœna.

- P O E N A quæ passim ponebatur contra eos, qui aliquam cæ-
 remo-

- remotionem omisissent. & pœna quæ dabatur pro transgressione præcepti de circumcissione. 1.253
- Pœna æterna licet sit remissa per contritionem; tamen verè remittitur per Absolutionem, quia in voto & pacto huius absolutionis remissa fuerat. 4.206
- Pœna illa quæ luenda restat post culpæ remissionem, est illa ipsa pœna sensus, quam in Gehenna pati debuisset peccator, remota solum æternitate. 4.342
- Post remissam culpam per pœnitentiæ Sacramentum, sæpe remanet debitum luendæ pœnæ temporalis, tum in alia vita, tum etiam in præsentia. 4.343. 425
- Pœna temporalis Purgatorij nostris operibus redimi potest. 4.398. 400. 404
- Pœna temporalis, qua puniuntur homines à Deo, & vltio est peccatorum, & simul remedium contra futura. 4.344
- Pœna spontè suscepta & fructus dignus pœnitentiæ. 4.374
- Pœnæ æternæ reatus in reatum pœnæ temporalis mutatur, quando quis perfectè ad Deum conuertitur. 4.206
- Pœnæ temporalis remissio ad gratiam, & iustitiam pertinet; quia debetur remissio pœnæ temporalis satisfactionis, si fiat, sed gratia quæ non debetur, præcedit, vt fiat. 4.405
- Potest aliquando reatus pœnæ temporalis, qui interdum remanet post amicitiam cum Deo reformatam, bonis operibus tolli. 4.349
- Hæc pœnæ, quibus Deus amicos suos affligi sinit, & sunt materia virtutis, & vltio peccatorum. 4.347. vide etiam 4.27. & 351
- Pœnæ damnatorum continent multa miracula. 3.313
- Pœnam temporalem nõ semper deprecantur Prophetæ, cum veniam peccatorum petunt. 4.422
- Pro pœnis omnibus, vt etiam pro culpis satisfecit Christus. 4.12

Pœnitens.

PŒNITENTES certitudinem moralem, & humanam, seu fiduciam quãdam possunt habere, sibi esse remissa peccata post perceptionem Sacramentorum. 4.10. 11. 28. item 1.209

Pœnitentes, Christum super omnia diligentes, consequuntur remissionem peccatorum, si autem per inchoatam dilectionem

- ctionem Dei disponuntur ad gratiam, nondum obtinent remissionem peccatorum. 4.200
- Pœnitentium actiones non habent vim sacramentalē iustificandi, nisi vt sunt instrumenta Dei. vide v. Contritio, Confessio, & Satisfactio. & ea quæ dicuntur 4.30.33.34.49.&100
- Pœnitentibus omnibus in articulo mortis communio danda, etiam si nulla, aut nō plena præcesserit satisfactio, dummodo admoneantur, vt si fortè superuixerint, integrè pœnitentiam sibi iniunctam expleant. 4.357.390
- Pœnitentiam acturus in damna quæ gignit peccatum oculos mentis intendit. 4.232

Pœnitentiæ Sacramentum.

- Qui auctores scripserint de Pœnitentiâ. 4 pag. 7
- De nomine Pœnitentiæ variæ etymologiæ adducuntur ab hæreticis. 4.41. & 42
- Pœnitentiæ latina vox, non est apud Ciceronem; sed tamen est verbum pœnitendi, à pœna dictum, vt etiam pœnitentia, includens detestationem facti, & desiderium puniendi. 4.46
- Voces hebræe וַחַיִּי & וַחַיִּי & græcæ μεταμέλειος & μετανοειν, & latina, pœnitentia, secundum scripture, & bonorum auctorum vsum, non solum mentis mutationem, aut erroris agnitionem, sed etiam detestationem peccati præteriti, & vindictam spontè assumptam significant. 4.43.44. & seq. 146.147.
- Pœnitentia interna, nisi habeat adiuncta signa externa, Sacramentum dici non potest: potest autem, & vt plurimum solet vera pœnitentia habere adiuncta signa externa. 4.47
- Pœnitentia signis externis manifestata, accedente ad eam verbo Absolutionis, est Sacramentum nouæ legis propriè dictum. 4.49
- Pœnitentia ipsa, quæ in actione consistit, Sacramentum appellatur, quia nomen Sacramenti, materiæ aptius tribui solet, quàm formæ. 4.49
- Pœnitentia Sacramentum est propriè dictum. 4. à pag. 52. & seq. 1.293
- Hæreticorum sententiæ habentur. 1 pag. 3.4. & 285. 4.35.36.50. & seq.

Pœni-

Pœnitentię Sacramentum habet symbolum, seu ritum exter-
num, eumque duplicem, confessionem pœnitentis, & ver-
bum Absolutionis. 1.289. 4.55.61.67. & 69

Pœnitentię Sacramentum habet mandatum, seu institutio-
nem diuinam. 1.289. 4.60.61. & 395

Pœnitentię Sacramentum nulla habet alia signa præter ver-
ba, nam forma est Absolutio; materia remota sunt pecca-
ta; materia proxima sunt actus pœnitentię, id est, Contri-
tio, Confessio, & Satisfactio, quatenus signo externo pro-
duntur. 1.88. 4.71.72

Pœnitentię varię definitiones. 4.60. & seq. atque octo con-
ditiones, quas requirit Kemnitius in Sacramentis (quæ re-
feruntur Controu. I. pag. 52. & refelluntur à pag. 53. & seq.)
ipso inuito ostenduntur conuenire Sacramento Pœniten-
tię. 4.61. & idem fit de definitione Sacramenti, quæ adfer-
tur à Caluino, quæ habetur 1.71. & ostenditur quadrare Sa-
cramento Pœnitentię. 4.62

In hoc Sacramento, quid sit Sacramentum tantum, quid
res tantum, quid res & Sacramentum. 4.66

Pœnitentia est præterita mala plangere, & plangenda non
committere. hæc & alię definitiones, quæ habentur 4.21.
III. 113. 151. 159. & 162. explicantur. 4.120. & 121

Pœnitentię Sacramentum an in aliquo excellat ceteris Sacra-
mentis. 1.312. & cur enumeretur quarto loco. 1.313

Pœnitentię Sacramentum, quam analogiam habeat cum re
significata. 1.36

In Sacramento Pœnitentię sacerdotes potestate iudiciaria,
sed ministeriali, vt Christi Ministri, non vt Reges, & Do-
mini peccatores absoluunt. 4.73

Pœnitentię Sacramentum non habet fundamentum, testi-
monium, aut exemplum in concionibus Baptiste, & in to-
to Testamento veteri. 4.475

Pœnitentię Sacramentum, vt utiliter percipiatur, dolendum
est de peccato præterito, & propositum concipiendum vi-
tę melioris; confitenda sacerdoti omnia peccata mortalia,
quæ ad mentem post examen venerint, & multa subeun-
da quam sacerdos imponet. 4.16. 148. 152. 153. 155. & 162

Pœnitentia sine gratia Dei acquiri non potest. 4.145. & se-
quent.

Pœni-

Pœnitentia secundum habitum debet esse perpetua; secundum actum verò, non item. 4.22. certis autem temporibus agenda. 4.173.242

Pœnitentia priuata toties iterari potest, quoties quis in peccatum lapsus fuerit. 4.27

Pœnitentię tempus non est nisi in hac vita; in die autem iudicij siue vniuersalis, siue particularis, nulla erit vtilis pœnitentia. 4.213

Pœnitentia agenda ab omnibus peccatis. 4.158. nec pœnitentia vnius peccati Deo placet, nec vera pœnitentia est vbi in aliis durat obstinatio. 4.27

Pœnitentię verę certissimum argumentum est, vitę nouitas. 4.153

Pœnitentię Sacramento respondebant sacrificia pro peccato in veteri lege. 1.85

Pœnitentia in scripturis non dicitur nisi à peccatis, siue ab operibus mortuis; nec pœnitentia est omnium hominum, sed peccatorum tantum, iustis enim Deus non posuit pœnitentiam. 4.109.114

*Pœnitentię Sacramentum an à Sacramento
Baptismi diuersum sit.*

Hæretici dixerunt Baptismum esse Pœnitentię Sacramentum, & lapsos post baptismum reconciliari posse per baptismi memoriam. 4.80.81. vide 2.102.106. 3.528. quibus locis refutantur.

Si quis Sacramenta confundens, ipsum Baptismum, Pœnitentię Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint, atque adeò Pœnitentiam non rectè secundam post naufragium tabulam appellari, anathema sit, vt inquit Tridentin. 4.81.82. & seq. soluantur obiectiones. 4.89

Non sine magnis fletibus & laboribus ad eam integritatem reconciliationis peruenire possunt, qui post Baptismum, Pœnitentiam agunt, ad quam facili negotio per Baptismum antè peruenierant. 4.84.85

Pœnitentia est secunda tabula post naufragium. 2.101.102.21. 26.84.85.90

Pœnitentia est baptismus quidam laboriosus. 4.21

Pœni-

Pœnitentia in quo differat à verbo baptismo. 4.35.359.391.
409. item vide qua ratione comparetur cum Confirma-
tione. 2.165. & cum extrema vnctione. 5.28

Pœnitentia necessaria iis, qui post baptismum lethaliter de-
linquunt. 1.121. & per pœnitentiam curari quidem possunt
qui post baptismum labuntur, non autem renouari; quod
est proprium baptismi. 4.83

Pœnitentia & baptisus instituta ad peccatum immedia-
tè tollendum. 3.774

Pœnitentia via est ad iustificationem, & proinde prior est iu-
stificatione. 2.38. 4.114. 154. 188

Quid intersit inter iustitiam vindicantem, & Pœnitentiam
reconciliantem. 4.119

In Pœnitentiæ Sacramento iustificatio donatur gratis per
fidem sine operum merito, ob Christi passionem, & mor-
tem. 4.3435

Pœnitentia donum Dei est, & quomodo iustificationis gra-
tiam per illud mereamur. 4.25. 190. vide v. Contritio.

Pœnitentiæ perfectæ, quæ ex fide, spe, & charitate procedit,
tribuitur remissio peccatorum, etiam ante absolutionem.

4.192

De partibus essentialibus Sacramenti

Pœnitentiæ.

De Absolutione, quæ sine dubio ad partem essentialem hu-
ius Sacramenti pertinet, vide v. Absolutio. 4.49. 92.
97. 98

De Materia remota nimirum peccatis, vel homine pecca-
tore, similiter vide v. Peccatum. 4.98

Nullus est ritus à Ministro adhibitus, præter verbum Ab-
solutionis, qui Sacramenti huius materia rectè dici pos-
sit. 4.94

Actio pœnitentis quasi materia, & verbum sacerdotis quasi
forma Sacramenti Pœnitentiæ, rationem atq; essentialiam
complent. 4.93. 95

Dicuntur autem istæ actiones quasi materia, quia non sunt
res aliqua solida permanens, & tractabilis, qualis in mul-
tis aliis Sacramentis cernitur. 4.101

Huius Sacramenti materia & forma aptissimè, & elegan-
tissimè

Q

- tissimè explicatur. 1. 88. & 90. Requiritur autem verba
pro forma. 1. 96
- Pœnitentia vt virtus est, nō componitur ex partibus, eum sit
habitus quidam simplex, proinde nō sunt partes, sed actus
eius Contritio, Confessio, & Satisfactio. 4. 104. & 115
- Pœnitentia vt Sacramentum duabus partibus constat, ma-
teriali, & formali. Ad materialem pertinent illi actus pœ-
nitentiæ virtutis, qui sunt etiam pœnitentiæ actiones: Ad
formalem verò absolutio sacerdotis. 4. 105. & seq.
- Pœnitentia post baptismum, materia Sacramenti est, &
confessionem singulorum peccatorum, atque opera que-
dam laboriosa exigit. 4. 77
- Terror animo incussus à lege, quem Lutherani contritionē,
sive mortificationem appellant, non rectè inter partes
pœnitentiæ numeratur. 4. 110. vide supra de hoc errore. 4.
36. 37. 41. & 108
- Terrores sine pœnitentia, & pœnitentia sine terroribus a-
liquando esse potest. vnde non debent inter partes pœ-
nitentiæ numerari, & illi soli motus, siue actus, qui ex ipsa
virtute pœnitentiæ prodeunt, sunt pœnitentiæ partes. 4.
112. 113
- Fides non est pars pœnitentiæ, licet ad eam efficiendā neces-
sariò requiratur. 4. 112. vide etiam 4. 9. 17. 23. 37. 38. 108
- Non sunt omnia bona opera, quæ post mortificationem fi-
unt, inter partes pœnitentiæ numeranda. 4. 108. 114
- Non rectè ponuntur pœnitentiæ partes, mortificatio, & vi-
uificatio, ad eum sensum, quo à Caluino & Beza accipi-
untur. 4. 114. quorum hæresis habetur. 4. 109
- Tres sunt partes pœnitentiæ, Contritio, Confessio, & Satis-
factio. 4. 115. & seq.
- Pœnitentiæ velut tria instrumenta sunt tres istæ partes, quæ
admodum tria sunt instrumenta peccādi, cor, lingua, ma-
nus. 4. 120
- Actio pœnitentis signum est sensibile gratiæ iustificantis à
Deo institutum, & ex eiusdem promissione concurrat ad
remissionem peccati. 4. 97
- Pœnitentiæ Sacramentum consistit essentialiter in actu eius
qui sanctificatur, atq; ita tres illæ partes, quæ sunt partes
materiales, in actione pœnitentis consistunt. 4. 22
Actio

- Actio pœnitentis non est pars Sacramenti, nisi quatenus potestati sacerdotali subiicitur, & à sacerdote dirigitur, & iubetur. 4.30. 49
- Pœnitentia, & conuersio hominum ad Deum, non absimilis esse debet illi, quæ est filij ad parentem, serui ad Dominum, vxoris ad virum, in quibus inueniuntur tres istę partes. 4.120
- Pœnitentię partes visibiles in verbo Dei fundatę sunt. 4.121.
- & qualis sit ista pœnitentia de qua hęc agimus. 4.118
- Indignatio & vindicta inter alios actus pœnitentię numerantur. 4.155
- Actus ille, quo nolimus Deum offendisse, & propositum vitandi peccata, pœnitentię actus sunt, cum absolutę charitatis etiam sint. 4.162
- Actus pœnitentię suggerit natura ipsa. 4.159. 165

P O E N I T E N T I A non sacramentalis.

- Pœnitentia vt virtus, non componitur ex partibus, cum sit habitus simplex. 4.104. cuius iustitię pars sit. 4.162
- Pœnitentia vt virtus semper necessaria fuit, & semper in vltu, at vt Sacramentum à Christo institutū, in solo Testamento nouo locum habet. 4.72
- Extra Sacramentum facild fieri potest, vt sine confessione, & satisfactione, per internam cordis pœnitentiam quis iustificetur. 4.116. 121. & quouis momento temporis. 4.182
- Pœnitentia quam Christus & Ioannes Baptista pœdicarunt, idem Sacramentum nõ fuit, quia defuit illi pars essentialis Sacramenti potissima, nimirum verbum Absolutionis, confessioni peccatorum adiunctum. 2.128. 4.342. 140. 141. vide etiam 4.91. vbi de Baptismo Ioannis, qui dicebatur pœnitentię.
- Pœnitentia quæ baptismum pœcedit, Sacramentum nõ est, neq; distinctam illam ac particularem peccatorum confessionem, neque laboriosa illa opera necessariõ postulat. 4.76. neq; hoc Sacramentum pœnitentię percipere possunt, qui baptismo carent. 2.103
- Pœnitentia necessaria in baptismo adulatorum qualis. 177. 260. 4.59. & 170

Q 2

Pœni-

- Pœnitentiæ falsæ exempla in scripturis. 4.213
- Pœnitentiam in die mortis, vel iudicij esse nimis seram, & inutilem. 4.213
- POENITENTIA publica ea est, in qua peccatum commissum publicatur, & pro eo publicè coram Ecclesia peragitur satisfactio. 4.126. priuata verò illa est, in qua peccatum soli detegitur sacerdoti, & satisfactio occultè, ac priuatim iungitur peragenda. 4.126
- Peccatum occultum publicare, & pro eo pœnitentiam ita publicam imponere non licet. 4.126
- Pœnitentia publica instituta erat, vt pœnitentes publica illa confusione accepta, partem pœnæ, quæ peccatis eorum debebatur, luerent. 4.323
- Pœnitentia solennis, seu humillima, seu communiter publica, non nisi pro grauissimis criminibus, quæ totam ciuitatem conturbassent, magnum uè scandalum attulissent, imponi consueuerat. 4.126
- Publica autem non solennis, pro publicis peccatis, licet non ita grauibus imponi consueuerat. 4.127
- Pœnitentia solennis semel tantùm concedebatur; publica verò non solennis sæpius. 4.24 127. 128. vide etiam 4.275
- Pœnitentiæ publicæ ritus post Christi Ascensionem institutus est. 4.124
- Pœnitentia solennis sacerdotibus imponi non poterat, (secus dicitur de non solenni) & contrà qui pœnitentiam solennem egissent, ad Ordines promoueri nequibant. 4.128
- Pœnitentia solennis non poterat imponi coniugatis sine mutuo consensu, quod locum non habet in pœnitentia non solenni. 4.128
- Pœnitentibus ante plenam satisfactionem, pax non dabatur. 4.395
- Pœnitentiæ solennis varij ritus. 4.130
- Locus pœnitentium varius erat pro varietate criminum. 4.130. 131
- Pœnitentia publica imponebatur prima die Quadragesimæ, & singulis annis in V. feria maioris hebdomadæ reconciliabantur, & communicabant. 4.131
- Pœnæ pœnitentium variæ. 3.529. 4.132. & 134
Pœni-

Pœnitentes olim solebant abiicere se ad pedes omnium fratrum, vt eorum precibus se commendarent. 4.274

Polygamia.

Circa polygamiam tam vxoris cum multis viris, quàm viri cum multis vxoribus, nullus homo dispensare potest, & maximè post Euangelium prædicatum. 5.141

Potest Deus dispensare circa polygamiam vnus viri cum pluribus vxoribus, non autem vnus vxoris cum multis viris. 5.142

Dispensatio circa polygamiam, indicata est à Deo primis aliquot Patribus; deinde illorum verbo, aut exemplo ad ceteros peruenit. 5.143

Probabile est dispensationem cōcessam omnibus gentibus, non autem solis Hebræis. 5.146

Probabile est, dispensationem hanc ante Christi aduentum cessasse; sed si non antè cessauerit, certum est à Christo omnino esse sublatam, ita vt iam non solùm Christianis, sed etiam aliis Gentibus omnibus polygamia prohibita sit. 5.140.146

Polygamia multarum vxorum simul, prohibita primùm iure naturali, deinde iure diuino Euangelico. 5.125.126. & seq. 140.142

Polygamia tum ex parte viri, tum ex parte vxoris, iuri naturæ, & rationi Matrimonij repugnat. 5.132.133.138.140.142

Polygami in iure ciuili etiam ab Imperatoribus gentilibus infamiæ nota, aliisque pœnis afficiuntur. 5.135

PONTIFEX ferre potest leges politicas. 5.288

PAPAE nomen in liturgiis Græcorum, & in nostra. 3.867

POPVLVS Dei in quibus distinguatur ab aliis populis. 1.65. & 120

Populus significatur nomine aquæ. 3.480.483.484

POTENTIA Dei qua regula examinetur. 3. pag. 80. & 281

Potentia naturalis, & obediencialis, quæ sit. 1.230

Præceptum.

PRAECEPTVM aliquod prohibens potest dici naturale, quia est de re intrinsecè mala, & hoc propriè habet vim legis, & est omnino indispensabile. 5.257.267

Præcepta omnia Leuitici de gradibus cognationis, naturalia

- lia sunt aliquo modo, nimirū si nudè ac solitariè sumatur gradus cognationis, sine circumstantiis; quæ sufficiunt ad matrimonia in illis gradibus honestanda. § 258.270
- Præcepta Leuitici non omnia sunt naturalia, & ideo in quibusdam possunt per Ecclesiam dispensari. §.257
- Soluuntur argumenta in contrarium. §.270
- Præcepta Leuitici non obligant Christianos, quatenus propriè leuitica, id est, positiva & iudicialia sunt, sed tantum quatenus naturalia. §.257.258
- Præcepta Dei plurima, quæ pro tempore data erant, quæq; statui synagogæ tantum conueniebant, Christus immutauit. §.196
- Præceptorum affirmatiuorum vis. 3.808.4 173
- Præceptorum, quæ ad ius naturæ pertinent, duo genera. §. 142
- PRAEDESTINATIO non impletur, nisi per ea media, quæ in scripturis nobis sunt reuelata. 2.75
- Prædestinationis gratia an promittatur in Sacramentis. 1.71

Predicatio verbi Dei.

Vide v. Concio.

- PRAEDICATIO publica verbi Dei, ad sacerdotem propriè dictum pertinet. 1.140.143. nō autem ad omnes Christianos. 1.138.141
- Prædicatio verbi Dei sacrificium spirituale. 3.679
- Prædicatio efficax verbi Dei ab improbis. 1.154
- Verbum non prædicatur nisi intelligentibus. 1.222
- Per prædicationem verbi Dei excitari fidem, & sic remitti peccata, est figmentum hæreticorum nostri temporis. 4.55. & 56
- Prædicatio Pœnitentiæ. 4.140. & 141
- Prædicatio Christi & Ioannis Baptistæ, ab illis verbis exordium sumit, Pœnitentiam agite. 4.154

Presbyter.

- PRESBYTERI seu senioris nomen in Testamento nouo ferè vbique accipitur pro Ministro Ecclesiastico. §.16
- Presbyteri nomine aliquando intelliguntur Episcopi. §.49 licet

licet scriptura tantum discrimen ponat inter Episcopum,
& Presbyterum, quantum est inter subditos & principem.
2.202. & qua ratione Episcopi sint maiores Presbyteris.
5.481.

Presbyteri & Episcopi tantum habentur in Ecclesia, & no-
minantur veri sacerdotes. 3.625.632

Presbyteri non possunt signare Chrismate baptizatos in fron-
te. 2.161. ex dispensatione tamen possent. 2.197. 201. neq;
illis licet Chrisma conficere. 2.179.181

Presbyteri in aliqua re succedunt Apostolis, nempe in sacer-
dotio; non autem in omnibus, neque absolute. 2.199.200

Presbyteralis ordinatio verum Sacramentum. 5.43. atque in
illa datur gratia. 5.46

Presbyteralis character est potestas absoluta, perfecta, & in-
dependens, quoad Sacramentum Baptismi, & Eucharistiæ:
est tamen potestas inchoata, imperfecta, & dependens à
voluntate superioris, quoad Sacramentum Confirmatio-
nis. 2.202.

PRIMITIÆ non rectè numerantur cum sacrificiis veteris le-
gis. 3.628

PRINCIPATVS omnis natura sua diligit singularitatem.
5.134.

Promissio.

PROMISSIO gratiæ in Sacramentis quæ sit. 1.55.56.57.58.
59. vsque ad 63

Promissio remissionis peccatorum an detur in Sacramentis
nouæ legis. 1.55.56.58

Promissio remissionis peccatorum, nullo modo erat annexa
circumcisioni, sed ea erat promissio temporalis. 1.254

Promissio facta à Deo cuiusdam peculiaris protectionis, &
terrenæ felicitatis, Israëlítico populo. 1.254.2.22

Promissio temporalis & terrena, facta in Testamento veteri
comedenti manna, aut bibenti aquam, aut transeunti per
mare rubrum. 1.260.261

Promissio Dei absoluta de fouenda perpetuò Ecclesia. 2.
108

Promissio absoluta de missione Messia. 2.108

Q 4

Promissio

- Promissio Spiritus sancti per manus impositionem, toti Ecclesiae perpetuè facta. 2.157
- Promissio consortij regni, & gloriae. 2.127
- Promissio clauium. 4.244. concessio. 4.246
- Promissio diuina alligata verbis Euangelicis, non humanis precibus. 3.498
- Promissio absoluta gratiae debet esse annexa Sacramentis, vt possit iustificare. 1.248
- Promissio promissionem quomodo confirmet. 1.61
- Promissio gratiae praedestinationis, non rectè ponitur in definitione Sacramenti à Caluino. 1.71
- Promissio annexa Sacramentis veteribus, quomodo impletur. 1.250
- Promissio in Baptismo facta, est sufficiens ad suum effectum. 2.100
- Veritas promissionis in Baptismo nobis facta, licet perpetua sit: tamen conditionata est, non absoluta. 2.105. 107.108
- Promissionis impletio est effectus actionis imperatae. 3.426
- Promissiones omnes in Scriptura includunt conditionem aliquam. 1.74
- Promissiones Dei expectantur patienter à iustis. 1.110
- Promissiones Testamenti veteris & noui debent esse diuersae. 1.249. 250. vide 1.219. vide etiã, si vis, quae dicunt aduersarij de promissionibus annexis Sacramentis. 1.273. 274. & de promissionibus in aliquibus caeremoniis legalibus. 1.233. 240. responsiones habentur. 241. 242. 243.
- Promissionibus Dei nihil est certius. 1.59. 60

Prophetae.

- PROPHETAE falsi sunt haeretici. 1.144
- PROPHETAE veri, non consueuerunt curare more Medicorum. 5.11
- Prophetare cuius sit proprium. 1.141. & prophetandi donum spiritus vocatur. 1.154
- PROPOSITIO vniuersalis quae sit. 3.117
- Propositio sacramentalis duobus modis sumi potest. 3.90

Pro-

- Propositiones variæ de Christo. 3. 356. 359. 371. 372. 373
 Propositiones Philosophorum de conuersione vnius in a-
 liud. 3. 365
 In propositione affirmatiua, necesse est, vt pro eodem sup-
 ponatur subiectum & prædicatum. 3. 370
 PROPOSITVM vitæ melioris, esse simul actum charitatis
 & pœnitentiæ. 4. 162
 Sine proposito vitæ melioris neminem iustificatum fuis-
 se. 4. 160
 PROVIDENTIA Dei erga res minimas. 3. 343
 PSALMORVM liber multos auctores habuit. 9. 860
 PUNITIO. Non solùm culpa, sed etiam caussa abesse oportet,
 vt quis nullo modo puniri possit. 5. 176

Q.

Quantitas.

- QUANTITAS si abstrahatur à substantia, nullam inuoluit
 contradictionem. 3. 319. 321
 Quantitas non potest existere, nisi quantitatiuè in se, quan-
 tum ad essentialem modum: tamen benè potest existere
 non quantitatiuè in ordine ad locum. 3. 321
 Quantitas remanens in Sacramento Eucharistiæ, est subie-
 ctum accidentium. 3. 371. 412
 Quantitas tota corporis Domini, quomodo sit in Sacramē-
 to Eucharistiæ. 3. 319. 322
 Quantitatis essentiam non destrui si alicubi ponatur, & locū
 non occupet, vide v. Magnitudo. & præterea. 3. 319. 320
 QVARTODECIMANI reprehenduntur. 3. 466
 QVASI, hæc vox non semper extenuat rem, de qua agitur.
 4. 96.

R.

- RAPTUS, est impedimentum impediens contrahendū con-
 iugium, sed non dirimens contractum. 5. 216
 RECONCILIARI dicitur tam is, qui læsit, quàm is, qui læ-
 sus est. 5. 172. & 183
 REDEMPTIO quinque modis accipitur in Scriptura. 3.
 870. vide 4. 368. 396.

Qs

Redem-